

Η μετάνοια της Ζαμφίρας της τσιγγάνας

/ Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα

image not found or type unknown

Εδώ και επτά χρόνια είμαι ιερέας στο παρεκκλήσι των φυλακών Προύγκου στο Κίσιβο(σ.σ.Δημοκρατία της Μολδαβίας).Επειδή παράλληλα υπηρετώ και στην ενορία μου κάνω εκεί ακολουθίες τις Τετάρτες και τις Παρασκευές.Με βοηθούν κάποιοι κρατούμενοι ως εθελοντές.Ένα από τα καθήκοντά τους είναι να προετοιμάσουν τους κρατούμενους που θα συμμετάσχουν στην Ακολουθία της επομένης ημέρας δινοντάς τους να διαβάσουν είτε το Ωρολόγιο είτε κάποιο από τα βιβλία που έχουμε στην μικρή μας βιβλιοθήκη.

Θέλω όμως να σας διηγηθώ κάτι που συνέβη το φθινόπωρο του 2008.

Οι φυλακές Προύγκου.είναι οι μοναδικές φυλακές-νοσοκομείο στο οποίο βρίσκονται και άντρες και γυναίκες.Σε ένα κελί του χειρουργικού τμήματος βρισκόταν και η Ζαμφίρα η τσιγγάνα.Όταν ένας από τους εθελοντές πήγε στο κελί για να ρωτήσει ποιός θα συμμετείχε στην ακολουθία της επομένης ημέρας η Ζαμφίρα του είπε:«Εγώ θα έρθω αλλά δεν έχω ανάγκη τα βιβλία σου».Η Ζαμφίρα ήταν περίπου 36 ετών,όμορφη και απ'όσα είχα καταλάβει »ελαφρών ηθών».Ήταν στην φυλακή από τα δεκαέξι της χρόνια επειδή είχε σκοτώσει το παιδί της αλλά και για άλλα σοβαρά παραπτώματα.

Την επομένη λοιπόν η Ζαμφίρα ήρθε στην ακολουθία στο παρεκκλήσι..Την ημέρα εκείνη διαβάσαμε τον Ικετήριο κανόνα προς τον Ιησού Χριστό,την Παράκληση της Παναγίας και τον κανόνα της Θείας Μεταλήψεως.Η Ζαμφίρα όμως στο πίσω μέρος του ναού απαντούσε σε κάθε προσευχή κοροιδευτικά και έκανε άσχημες χειρονομίες.Φυσικά ενοχλούσε και εμένα αλλά και τους άλλους κρατούμενους οι οποίοι ήταν περίπου 35,άνδρες και γυναίκες.Κανείς δεν τολμούσε να της κάνει παρατήρηση επειδή είχε ένα κάποιο »κύρος»στον υπόκοσμο.Παρότι ήταν 36 ετών

ήταν ψηλά στην ιεραρχία κάτι που όλοι οι κρατούμενοι σέβονταν απολύτως. Έδωσε ολόκληρη παράσταση και κάποιους τους διασκέδαζε με τα αστεία της. Την άφησα ήσυχη, μόνο την ρώτησα:

«Πώς σε λένε»; «Ζαμφίρα» μου απάντησε. Της είπα να ησυχάσει. «Καλά» μου απάντησε αυτή, συνέχισε όμως τα ίδια.

Μετά την ακολουθία τους εξομολόγησα όλους. Σε μια γυναίκα-η οποία ζούσε στο ίδιο κελί με την Ζαμφίρα-είπα: «Δε μπορώ να σε κοινωνήσω τώρα. Θα κάνεις τον κανόνα που θα σου δώσω και θα έρθεις σε δύο εβδομάδες να κοινωνήσεις». Μόνο η Ζαμφίρα δεν εξομολογήθηκε.

Τότε την ρώτησα: «Εσυ θα εξομολογηθείς;

-Όχι δεν θα εξομολογηθώ, γιατί αν θα εξομολογηθώ θα σου πέσουν οι τρίχες από την μύτη. (σ.σ. αργκώ των φυλακισμένων).

-Τότε γιατί ήρθες στην εκκλησία αφού ούτε εξομολογείσαι, ούτε προσεύχεσαι, ούτε ακούς την ακολουθία. Ήρθες για βόλτα;

-Όχι ήρθα για να δω πόσο όμορφος είσαι.

Σε όλα απαντούσε πολύ απότομα. Τότε είπα: «Ας γίνει το θέλημα του Κυρίου»

Μετά από δύο εβδομάδες έστειλα έναν εθελοντή στην γυναίκα στην οποία είχα βάλει κανόνα και η οποία έμενε στο ίδιο κελί με την Ζαμφίρα, για να της θυμίσει ότι θα κοινωνήσει και να ετοιμαστεί. Πάει ο εθελοντής στο κελί και της λέει «Ο ιερέας είπε πως επειδή αύριο θα κοινωνήσετε να ετοιμαστείτε και να διαβάσετε την προσευχή προ της Θείας Μεταλήψεως» Της έδωσε ένα Ωρολόγιο και αμέσως πετάχτηκε η Ζαμφίρα

-«Θέλω και εγώ να πάω αύριο στην εκκλησία.

-«Όχι δεν θα πας επειδή δεν κάθεται ήσυχη» της είπε ο εθελοντής.

-«Σε παρακαλώ, θέλω να πάω» επέμενε η Ζαμφίρα. «Δώσε μου ένα βιβλίο να διαβάσω.

Της έδωσε το Ψαλτήρι. Δεν ξέρω τι διάβασε και πόσο διάβασε αλλά την επόμενη ημέρα ήρθε και με βρήκε μια συγκρατούμενή της και μου είπε:

«Πάτερ η Ζαμφίρα δεν είναι καλά στο μυαλό της»

-«Δηλαδή, τι θέλεις να πεις»; ρώτησα εγώ.

-«Όλη νύχτα έκλαιγε. Διάβαζε και έκλαιγε. Δεν ξέρω τι διάβασε αλλά έκλαιγε πάρα πολύ.

Αφού τους εξομολόγησα όλους πήγα στην Ζαμφίρα. Ήταν γονατισμένη σε μια γωνία. Φαινόταν κλαμμένη. Δεν έλεγε τίποτα.

-«Θέλεις να εξομολογηθείς;

-«Ναι πάτερ θα εξομολογηθώ, αλλά δεν θα εξομολογηθώ όπως όλοι οι άλλοι

-«Πες μου πώς θέλεις».

-«Θέλω να εξομολογηθώ με δυνατή φωνή, μπροστά σε όλους.»

Και όπως στεκόμουν εγώ με το πρόσωπο προς την εικόνα του Χριστού, γύρισε προς τους άλλους κρατούμενους και άρχισε να εξομολογείται δημόσια!

Η εξομολόγηση κράτησε 45 λεπτά. Σε κάθε αμαρτία έκλαιγε, έκανε μια μετάνοια και έλεγε: «Παρακαλώ συγχωρέστε με». Αφού τελείωσε σκέφτηκα. «Να την κοινωνήσω»; Σύμφωνα με τους κανόνες του Αγίου Βασιλείου έπρεπε να μην της επιτρέψω να κοινωνήσει για τριακόσια χρόνια με τόσο βαριές αμαρτίες που είχε κάνει.

Αυτό που κατάφερα να μάθω ήταν πως η γιαγιά της την είχε βαπτίσει όταν ήταν μικρή αλλά ποτέ δεν είχε κοινωνήσει. Συνεπώς θα ήταν η πρώτη φορά.

Δεν είχε φάει τίποτα εκείνο το πρωινό. Σκεφτόμουν τι θα έκανε ο Χριστός μετά από μια τέτοια εξομολόγηση προσευχόμενος ως εξής: «Κύριε εαν την κοινωνώ αναξίως παίρνω εγώ επάνω μου αυτήν την αμαρτία». Την κοινωνήσα. Μετά την Θεία Κοινωνία έλαμπε από χαρά και έψελνε «Αλληλούια». Βρισκόταν σε μια τέτοια κατάσταση χαράς που σπάνια συναντάς και σε χριστιανούς που ζουν ελεύθεροί στον κόσμο.

Το βράδυ μου τηλεφώνησε ένας φύλακας: «Πάτερ, η Ζαμφίρα πέθανε» μου λέει»!

Στις 9 το βράδυ έφτασα στην φυλακή και ρώτησα μια φυλακισμένη που είχε κοινωνήσει μαζί της, τι συνέβη και μου είπε:

«Πάτερ, ήταν πολύ χαρούμενη που κοινωνήσε. Από το πρωί προσευχόνταν στο Θεό, μου μιλούσε για το Θεό, για την μετάνοια, για την πίστη και την αγάπη και έκλαιγε για τις αμαρτίες της. Κατά της οκτώ το βράδυ μου λέει: «Δεν αισθάνομαι καλά, κάτι έχω».

Πήγε στο μπάνιο, πλύθηκε, έβαλε τα πιο καλά της ρούχα και είπε: «Εγώ θα πεθάνω τώρα, δώστε μου ένα κερί» (σ.σ. Σε άλλες ορθόδοξες χώρες όταν κάποιος ξεψυχάει πάντα κρατούν δίπλα του ένα αναμμένο κερί). Της έφεραν το κερί, γύρισε το κεφάλι της προς τον τοίχο και πέθανε!

Την επομένη ημέρα οι γιατροί έκαναν συμβούλιο. Έπρεπε να χειρουργηθεί για κοίλη αλλά δεν έβρισκαν μια αιτία για τον ξαφνικό θάνατό της. Εγώ πιστεύω πως ο Θεός περιμένει τον καθένα να επιστρέψει κοντά Του και όταν αυτό γίνει και είναι καθαρός τότε ο Θεός κρίνει αν θα τον πάρει δίπλα Του.

Ιερέας Βιορέλ Κοζοκάρου-Κίσιβο

Απόδοση στα ελληνικά π. Γεώργιος Κονισπολιάτης proskynitis.blogspot.gr

Από το περιοδικό «Familia Ortodoxa» τεύχος 39 Απρίλιος 2012

Πηγή: proskynitis.blogspot.gr